

ДОБРИНА БАРАКОВА
ДЪЛГИТЕ БЕЛИ, ДЪЛГИТЕ
БЕЛИ, НЕСВЪРШВАЩИ
ОБЛАЦИ

chitanka.info

Дългите бели, дългите бели,
несвършващи облаци —
бели вимета на небето,
дойки на светлината.
Ах, тежи ми, тежи ми, тежи ми земята —
тежки крачки, бели облаци,
крача по нея.
И зеленото пия, пия пръстта разцъфтяла —
но очите ми бягат и бягат,
и бягат нагоре...
Бели облаци, бели вимета, дойки на светлината —
в бяла туника слънцето слиза,
бели птици през вас се провират,
бяло мляко от тънките цевци потича.
Бели облаци, дълги облаци, дойки на светлината,
повдигнете ме, покачете ме
чак на вашите бели балкони —
бяло мляко, топло слънчево мляко да пия.
Бели облаци, бели вимета, дойки на светлината
в бяла туника слънцето слиза...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.